TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2009. gada 17. februārī *

Lieta C-552/07

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Conseil d'État* (Francija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2007. gada 21. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2007. gada 11. decembrī, tiesvedībā

Commune de Sausheim

pret

Pierre Azelvandre.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], tiesneši T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), E. Juhāss [*E. Juhász*] un J. Malenovskis [*J. Malenovský*],

* Tiesvedības valoda — franču.

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],
sekretāre R. Šereša [*R. Şereş*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2008. gada 14. oktobra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Soseimas [*Sausheim*] pašvaldības vārdā — D. Le Prado [*D. Le Prado*], *avocat*,

— Francijas valdības vārdā — Ž. de Bergess [*G. de Bergues*] un A. L. Dirēna [*A.-L. During*], pārstāvji,

— Grieķijas valdības vārdā — S. Papajoanu [*S. Papaioannou*] un V. Karra [*V. Karra*], kā arī I. Halkiass [*I. Chalkias*], pārstāvji,

— Nīderlandes valdības vārdā — K. Viselsa [*C. Wissels*] un M. de Mola [*M. de Mol*], kā arī M. de Hrāfe [*M. de Grave*], pārstāvji,

— Polijas valdības vārdā — M. Dovģelevičs [*M. Dowgielewicz*] un B. Majčina [*B. Majczyna*], pārstāvji,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — K. Zadra [*C. Zadra*] un Ž.-B. Leņelots [*J.-B. Laignelot*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2008. gada 22. decembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kuru iesniedza iesniedzējtiesa, ir par Padomes 1990. gada 23. aprīļa Direktīvas 90/220/EEK par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē (OV L 117, 15. lpp.) 19. panta interpretāciju.

2 Pamata prāvā ir apstrīdēts 2004. gada laikā pieņemtais administratīvais lēmums. Atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 12. marta Direktīvai 2001/18/EK par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220 atcelšanu (OV L 106, 1. lpp.) dalībvalstīs līdz 2002. gada 17. oktobrim stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Saskaņā ar Direktīvas 2001/18 36. panta 1. punktu sākot no šī paša datuma tika atcelta

Direktīva 90/220. Šajos apstākļos lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jāaplūko atbilstoši Direktīvas 2001/18 noteikumiem.

3 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp Soseimas pašvaldību un Azelvandri [*Azelvandre*] jautājumā par viņam izsniegto atteikumu paziņot ar ģenētiski modificētu organismu (turpmāk tekstā — "ĢMO") apzinātas izplatīšanas mēģinājumiem saistītas prefektūras vēstules un stādīšanas reģistrus.

Atbilstošās Kopienu tiesību normas

4 Direktīvas 2001/18 1. pantā ir noteikts:

"Saskaņā ar piesardzības principu šīs direktīvas mērķis ir tuvināt dalībvalstu normatīvos un administratīvos aktus, lai aizsargātu cilvēku veselību un vidi:

— apzināti izplatot vidē ģenētiski modificētus organismus tādos nolūkos, kas nav laišana tirgū Kopienā,

— laižot tirgū Kopienā produktus, kas satur ģenētiski modificētus organismus vai sastāv no tiem."

5 Saskaņā ar šīs direktīvas 2. panta 3. punktu [šajā direktīvā] "apzināta izplatīšana" ir jebkura ĢMO vai ĢMO kombinācijas ievadīšana vidē ar nodomu, neveicot īpašus lokalizācijas pasākumus, lai ierobežotu to saskari ar vispārējo populāciju un vidi un nodrošinātu abu pēdējo augsta līmeņa drošību.

6 Šīs pašas direktīvas 4. panta 1. un 2. punktā šādi ir definēti vispārējie dalībvalstu pienākumi šajā jomā:

"1. Dalībvalstis saskaņā ar piesardzības principu nodrošina atbilstīgus pasākumus, lai novērstu nelabvēlīgu iedarbību uz cilvēku veselību un vidi, ko varētu izraisīt apzināta ĢMO izplatīšana vai laišana tirgū. ĢMO var apzināti izplatīt vai laist tirgū tikai tad, ja tie atbilst attiecīgi B vai C daļai.

2. Jebkura persona, pirms tā iesniedz paziņojumu saskaņā ar B vai C daļu, novērtē vides riskus. Informācija, kas var būt vajadzīga vides risku novērtēšanai, ir izklāstīta III pielikumā. [..]"

7 Attiecībā uz "atļauju piešķiršanas standartprocedūru" Direktīvas 2001/18 6. panta 1. punktā un 2. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts:

"1. Neierobežojot 5. pantu, visām personām pirms ĢMO vai ĢMO kombinācijas apzinātas izplatīšanas jāiesniedz paziņojums tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kuras teritorijā ir paredzēta izplatīšana.

2. Šā panta 1. punktā minētajā paziņojumā iekļauj:

a) tehnisko dokumentāciju, kurā ir III pielikumā norādītā informācija, kas vajadzīga, lai novērtētu vides riskus, ko rada ĢMO vai ĢMO kombinācijas apzināta izplatīšana [..]."

8 Direktīvas 9. pantā ir noteikts:

"1. Dalībvalstis, neierobežojot 7. un 25. panta noteikumus, apspriežas ar sabiedrību un vajadzības gadījumā ar grupām par iecerēto apzināto izplatīšanu. To darot, dalībvalstis

nosaka šādas apspriešanās kārtību, iekļaujot saprātīgi noteiktu laika ierobežojumu, lai dotu sabiedrībai vai grupām iespēju izteikt viedokli.

2. Neierobežojot 25. panta noteikumus:

— dalībvalstis dara sabiedrībai pieejamu informāciju par visiem B daļas ĢMO izplatīšanas gadījumiem to teritorijā,

[..].”

9 Attiecībā uz “paziņošanas kārtību” šīs pašas direktīvas 13. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir noteikts:

“Šajā paziņojumā iekļauj:

a) informāciju, kas prasīta III un IV pielikumā. Šajā informācijā ņem vērā to vietu dažādību, kurās lieto produktus, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem, un informāciju par datiem un rezultātiem, kuri iegūti izpētē, un attīstības mērķiem, kas attiecas uz izplatīšanas ietekmi uz cilvēku veselību un vidi.”

10 Minētās direktīvas 25. pantā ir noteikts:

"1. Komisija un kompetentās iestādes neizpauž trešām personām nekādu konfidenciālu informāciju, ko tās saskaņā ar šo direktīvu ir saņēmušas paziņojumā vai apmaiņas ceļā, un aizsargā intelektuālā īpašuma tiesības uz saņemtajiem datiem.

2. Saskaņā ar šo direktīvu iesniegtajā paziņojumā tā iesniedzējs var norādīt, kuras informācijas izpaušana varētu kaitēt viņa konkurētspējai un kura tādēļ būtu uzskatāma par konfidenciālu. Šādos gadījumos jāsniedz pamatojums.

3. Kompetentā iestāde pēc apspriešanās ar paziņojuma iesniedzēju lemj, kura informācija ir glabājama konfidenciāli, un informē par savu lēmumu paziņojuma iesniedzēju.

4. Nekādā gadījumā konfidenciāli nedrīkst glabāt šādu informāciju, ja tā ir iesniegta saskaņā ar 6., 7., 8., 13., 17., 20. vai 23. pantu:

— viena vai vairāku ĢMO aprakstu, paziņojuma iesniedzēja vārdu (nosaukumu) un adresi, izplatīšanas mērķi, vietu un paredzētos lietojumus,

— [..]

— vides risku novērtējumu.”

11 Šīs pašas direktīvas 31. panta par informācijas apmaiņu un ziņošanu 3. punktā ir paredzēts:

“Neierobežojot 2. punktu un IV pielikuma A punkta Nr. 7:

a) dalībvalstis izveido valsts reģistrus, kuros reģistrē ĢMO izplatīšanas vietu saskaņā ar B daļu;

b) dalībvalstis izveido arī reģistrus, kuros reģistrē to ĢMO atrašanās vietu, ko audzē saskaņā ar C daļu, *inter alia*, lai [..] var pārraudzīt šo ĢMO ietekmi uz vidi. Neierobežojot šos [..] noteikumus, minētās vietas:

— paziņo kompetentajām iestādēm, un

— dara zināmas sabiedrībai

tā, kā kompetentās iestādes uzskata par pareizu, un saskaņā ar valsts noteikumiem.”

12 Direktīvas 2001/18 III pielikumā ir precizēta informācija, kurai ir jābūt paziņojumos, kas ir minēti šīs direktīvas B un C daļā, proti, tās 5.–24. punktā.

13 Padomes 1990. gada 7. jūnija Direktīvas 90/313/EEK par brīvu piekļuvi vides informācijai (OV L 158, 56. lpp.) 3. panta 2. punktā ir paredzēts, ka:

“2. Dalībvalstis var paredzēt, ka šādas informācijas pieprasījums tiek noraidīts, ja tā ietekmē:

— noslēpumus saistībā ar valsts iestāžu procedūrām, starptautiskajām attiecībām un valsts aizsardzību,

— valsts drošību,

[..]

— uzņēmējdarbības un rūpnieciskus noslēpumus, arī intelektuālo īpašumu,

[..]

— datus, kuru izpaušana drīzāk varētu kaitēt tai videi, uz kuru šie dati attiecas.

[..]”

14 Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvas 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313 atcelšanu (OV L 41, 26. lpp.), kuru saskaņā ar tās 10. panta pirmo daļu jāievieš līdz 2005. gada 14. februārim, 4. panta 2. punkta pirmajā daļā b), e) un h) apakšpunktā ir paredzēts, ka dalībvalstis var paredzēt, ka vides informācijas pieprasījumu noraida, ja informācijas izpaušana cita starpā var kaitēt sabiedrības drošībai vai valsts drošībai, intelektuālā īpašuma tiesībām, kā arī vides aizsardzībai, uz kuru attiecas šī informācija.

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

15 Ar 2004. gada 21. aprīļa vēstuli Azelvandre lūdza Soseimas mēram izsniegt publisko paziņojumu, stādīšanas reģistru, kas ļauj lokalizēt līdzapstādīto lauku, un šo dokumentu prefektūras pavadvēstules par katru ĢMO lauka izmēģinājumu, kas veikti šīs pašvaldības teritorijā. Viņš tāpat lūdza nosūtīt informatīvu dokumentāciju par katru jaunu 2004. gadā veiktu ĢMO lauka izmēģinājumu.

16 Tā kā uz šo lūgumu netika atbildēts, Azelvandre ar 2004. gada 1. jūnija vēstuli iesniedza lūgumu Piekļuves administratīvajiem dokumentiem komisijai (*CADA*) izsniegt 2004. gada 21. aprīļa vēstulē pieprasītos dokumentus. 2004. gada 24. jūnijā šī komisija sniedza labvēlīgu atzinumu par publiskā paziņojuma un prefektūras pavadvēstules pirmās lapas izsniegšanu. Savukārt tā sniedza nelabvēlīgu atzinumu par stādīšanas reģistra kopijas un kartes ar norādītām vietām, kur notikuši lauka izmēģinājumi, izsniegšanu, pamatojoties uz to, ka šāda izpaušana ietekmētu attiecīgo lauksaimnieku privāto dzīvi un drošību. Minētā komisija atzina par nepieņemamu lūgumu izsniegt informatīvu dokumentāciju par jauno notikušo izplatīšanu.

17 Pēc šī atzinuma Soseimas mērs 2004. gada 24. maijā un 4. augustā izsniedza Azelvandrem publiskos paziņojumus par pieciem šīs pašvaldības teritorijā notikušiem ĢMO lauka izmēģinājumiem un prefektūras pavadvēstules attiecībā uz diviem no tiem.

18 2004. gada 16. septembrī Azelvandre iesniedza prasības pieteikumu Strasbūras Administratīvajā tiesā, lūdzot, pirmkārt, atcelt netiešo lēmumu, ar kuru Soseimas

mērs ir noraidījis viņa lūgumu izsniegt prefektūras vēstules un stādīšanas reģistrus attiecībā uz visiem šīs pašvaldības teritorijā notikušajiem ĢMO lauka izmēģinājumiem, un, otrkārt, izdot rīkojumu mēram izsniegt šos dokumentus.

19 Ar 2005. gada 10. marta spriedumu Strasbūras Administratīvā tiesa, pirmkārt, atcēla mēra netiešo lēmumu, ar kuru Soseimas mērs atteica izsniegt Azelvandrem prefektūras vēstules attiecībā uz pārējiem ĢMO izmēģinājumiem un stādīšanas reģistrus attiecībā uz pieciem lauka izmēģinājumiem, izņemot informāciju par personu vārdiem, un, otrkārt, izdeva rīkojumu šīs pašvaldības mēram izsniegt šos dokumentus Azelvandrem.

20 2005. gada 30. maijā Soseimas pašvaldība iesniedza apelācijas sūdzību *Conseil d'État* par minēto lēmumu, lūdzot to atcelt.

21 *Conseil d'État* apšauba veidu, kā tiek interpretēti no Direktīvas 90/220 19. panta izrietošie pienākumi informēt sabiedrību par ĢMO apzinātu izplatīšanu.

22 Šajos apstākļos *Conseil d'État* nolēma apturēt lietas izskatīšanu un uzdot Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:

"1) Vai ar "vietu, kurā notiek ģenētiski modificētu organismu izplatīšana", kuru saskaņā ar [..] Direktīvas 90/220 [..] 19. pantu nevar uzskatīt par konfidenciālu, ir

jāsaprot zemes gabals ar kadastra numuru vai lielāka ģeogrāfiska teritorija, kas atbilst pašvaldībai, kurā notiek izmantošana, vai vēl lielākai ģeogrāfiskai teritorijai (kantonam, departamentam)?

2) Vai kadastra informācijas par izmantošanas atrašanās vietu izpaušana, ja ar to saprot zemes gabala ar kadastra numuru izpaušanu, ir pretrunā atkāpei par sabiedriskās kārtības vai citu likumā aizsargātu noslēpumu aizsardzību, pamatojoties uz [EKL 95.] pantu vai [..] Direktīvu 2003/4 par vides informācijas pieejamību sabiedrībai vai pamatojoties uz Kopienu tiesību vispārīgajiem principiem?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

Tiesā iesniegtie apsvērumi

23 Soseimas pašvaldība uzskata, ka jēdzienam "izplatīšanas vieta" Direktīvas 2001/18 25. panta 4. punkta pirmā ievilkuma izpratnē esot jāattiecas uz pašvaldības teritoriju, kurā tiek veikti izmēģinājumi.

24 Francijas valdība uzskata, ka izplatīšanas vieta varot būt plašāka ģeogrāfiska zona par kadastrā reģistrētu zemes gabalu, šāda zona varot būt pašvaldība vai kantons.

25 Grieķijas valdība uzskata, ka izplatīšanas vieta būtu jādefinē kā kadastrā reģistrēts zemes gabals un jāidentificē kā tāda vai kadastra neesamības gadījumā — kā noteikts un precīzi lokalizēts zemes gabals, ko valsts zemes gabalu identifikācijas sistēmā nosaka ar ģeogrāfiskas informācijas sistēmas palīdzību.

26 Nīderlandes valdība apgalvo, ka izplatīšanas vietas jēdziens būtu jāattiecina uz kadastrā ierakstītiem zemes gabaliem tikai noteiktos gadījumos. Lai noteiktu šī jēdziena saturu, dalībvalstu administratīvajām un tiesu iestādēm ir noteikta rīcības brīvība.

27 Polijas valdība norāda, ka ar izplatīšanas vietu ir jāsaprot nevis kadastrā ierakstīts zemes gabals, bet plašāka ģeogrāfiska zona, kuru nosaka tādā veidā, kas garantē sabiedrības atbilstošu piekļuvi informācijai par ĢMO izplatīšanu vidē, vienlaikus aizsargājot to uzņēmēju ekonomiskās intereses, kas veic šādas darbības.

28 Eiropas Kopienu Komisija norāda, ka izplatīšanas vieta jānosaka, izmantojot personas, kas par to paziņo, valsts iestādēm katrā atsevišķā gadījumā iesniegtos datus atbilstoši Direktīvas 2001/18 B un C daļā paredzētajai procedūrai.

Tiesas atbilde

29 Lai atbildētu uz šo jautājumu, vispirms jānorāda, ka Direktīvas 2001/18 25. panta 4. punkts, kurā ir paredzēts, ka konkrēts informācijas daudzums par ĢMO apzinātu izplatīšanu vidē nevar būt konfidenciāls, ir ietverams to normu kopumā, kuras attiecas uz šādai izplatīšanai piemērojamām dažādām procedūrām. Šīs normas ietekmē šīs direktīvas izvirzītie mērķi, kas ir tieši izteikti direktīvas piektajā, sestajā, astotajā un desmitajā apsvērumā, proti, aizsargāt cilvēku veselību, preventīvas darbības un piesardzības princips, kā arī to pasākumu, kuri attiecas uz minētās izplatīšanas sagatavošanu un īstenošanu, pārskatāmība.

30 Attiecībā uz pēdējo no iepriekš minētajiem mērķiem ir jāuzsver, ka pārskatāmības režīms, kuru ieviesa šī direktīva, it īpaši atspoguļojas tās 9. pantā, kā arī 25. panta 4. punktā un 31. panta 3. punktā. Ar šiem noteikumiem Kopienu likumdevējs centās ieviest ne tikai vispārējo sabiedriskās apspriešanas mehānismu un vajadzības gadījumā apspriešanos ar konkrētām grupām jautājumā par paredzēto ĢMO apzinātu izplatīšanu, bet arī sabiedrības piekļuves tiesības informācijai par šādām darbībām, kā arī publisko reģistru izveidi, kuros ir jābūt norādītai katras ĢMO izplatīšanas vietai.

31 Kā norādīja arī ģenerāladvokāte savu secinājumu 45. un 48. punktā, no šiem noteikumiem izriet arī tas, ka tajos noteiktās tiesības tieši attiecas uz informāciju, kas sniedzama paziņošanas procedūras ietvaros, kas ir jāveic attiecībā uz katru ĢMO apzinātu izplatīšanu, ko veic kādam mērķim, kas nav ĢMO laišana tirgū, saskaņā ar Direktīvas 2001/18 5.–8. pantu.

32 No šādi konstatētas saistības starp paziņošanas procedūru un piekļuvi datiem par paredzēto ĢMO apzinātu izplatīšanu izriet, ka, izņemot šajā direktīvā paredzēto atkāpi, ieinteresētie sabiedrības locekļi var lūgt sniegt jebkuru informāciju, kuru ir iesniedzis paziņotājs šādas izplatīšanas atļaujas saņemšanas procesa ietvaros.

33 Attiecībā uz šo datu veidu Direktīvas 2001/18 6. panta 1. un 2. punktā ir paredzēts, ka visām personām, kas vēlas veikt ĢMO apzinātu izplatīšanu, ir jāiesniedz paziņojums tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kuras teritorijā ir paredzēta izplatīšana, minētajā paziņojumā iekļaujot tehnisko dokumentāciju ar šīs direktīvas III pielikumā norādīto informāciju. Turklāt atbilstoši šīs pašas direktīvas 13. panta 2. punkta a) apakšpunktam šajā informācijā jāņem vērā ĢMO izplatīšanas vietu dažādība.

34 Ņemot vērā visus šos elementus, dalībvalstīm ir pienākums atbilstoši Direktīvas 2001/18 4. panta 1. un 2. punktam nodrošināt atbilstīgus pasākumus, lai novērstu nelabvēlīgu iedarbību uz cilvēku veselību un vidi, ko varētu izraisīt apzināta ĢMO izplatīšana vai laišana tirgū, un veikt atbilstošu iespējamo vides risku novērtējumu, kas izriet no šādas darbības.

35 Attiecībā uz sniedzamo datu precizitāti jānorāda, kā ir norādīts arī Direktīvas 2001/18 III pielikumā, ka tā atšķiras atkarībā no paredzētās ĢMO apzinātās izplatīšanas īpašībām. Šajā sakarā šīs direktīvas III B pielikums, kas attiecas uz ģenētiski modificēto augstāko augu izplatīšanas projektiem, ievēr detalizētus noteikumus par paziņojuma iesniedzēja sniedzamo informāciju.

36 Tehniskajos dokumentos, kas ir iesniedzami kopā ar paziņojumu, atbilstoši minētās direktīvas III B pielikuma E daļai ir jānorāda tostarp izplatīšanas vietas novietojums un lielums, kā arī izplatīšanas vietas ekosistēmas, to skaitā klimata, floras un faunas, apraksts un saistība ar oficiāli atzītiem biotopiem vai aizsargātiem apgabaliem, kurus izplatīšana var skart.

37 Attiecībā uz ģenētiski modificēto organismu, kas nav augstākie augi, izplatīšanu III A pielikuma III punkta B apakšpunktā ir noteikts, ka tehniskajos dokumentos, ko pievieno paziņojumiem, ir jāpiemin arī izplatīšanas ģeogrāfiskais stāvoklis un vietas(-u) koordinātes, kā arī to mērķa ekosistēmu un blakus ekosistēmu apraksts, kuras izplatīšana var ietekmēt.

38 Tādējādi datiem par ĢMO apzinātas izplatīšanas ģeogrāfisko stāvokli ir jābūt ietvertiem tās paziņojumā, kas atbilst prasībām noteikt konkrētu šādas darbības ietekmi uz vidi. Norādes par šādas izplatīšanas vietu tātad ir jādefinē saistībā ar katras darbības īpašībām un tās iespējamo ietekmi uz vidi, kas izriet arī no diviem iepriekšējiem šī sprieduma punktiem.

39 Līdz ar to uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka "izplatīšanas vieta" Direktīvas 2001/18 25. panta 4. punkta pirmā ievilkuma izpratnē tiek noteikta, izmantojot visu atbilstošo informāciju par minētās izplatīšanas vietu, ko paziņojuma iesniedzējs ir sniedzis tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras teritorijā notiks izplatīšana atbilstoši šīs

pašas direktīvas 6., 7., 8., 13., 17., 20. vai 23. pantā paredzētajai procedūrai.

Par otro jautājumu

Tiesai iesniegtie apsvērumi

40 Soseimas pašvaldība uzskata, ka EKL 95. pants un Direktīva 2003/4/EK atļauj valsts iestādēm nolemt, ka informācija par ĢMO apzinātas izplatīšanas izmēģinājumu vieta var būt konfidenciāla tādu iemeslu dēļ, kas ir pamatoti ar sabiedriskās kārtības un valsts drošības aizsardzības apsvērumiem.

41 Francijas valdība norāda, ka gadījumā, ja Tiesa uzskatītu, ka izplatīšanas vieta nozīmē kadastrā ierakstītu zemes gabalu, Direktīvas 2003/4 4. panta 2. punkts būtu jāinterpretē tādējādi, ka tas atļauj kompetentām iestādēm katrā gadījumā pārbaudīt, vai neatkarīgi no paziņotāja interesēm valsts drošības intereses neatļauj izpaust informāciju par minēto vietu.

42 Grieķijas valdība uzskata, ka gadījumā, ja ar "izplatīšanas vietu" ir jāsaprot kadastrā reģistrēts zemes gabals, atrunu par sabiedriskās kārtības aizsardzību vai par citu likuma aizsargātu noslēpumu var norādīt tikai izņēmuma kārtā, paziņojot izplatīšanas vietas kadastra numuru, un ar nosacījumu, ka tā netiek formulēta vispārīgā veidā, bet gan, tieši pretēji, pietiekoši pamatotā veidā.

43 Polijas valdība uzskata, ka gadījumā, ja izplatīšanas vietas jēdziens nozīmētu kadastrā ierakstītu zemes gabalu, atruna par sabiedriskās kārtības aizsardzību principā var neļaut paziņot kadastra numuru, pamatojoties uz Direktīvu 2003/4 un EKL 95. pantu.

44 Komisija norāda, ka Kopienu tiesībās nav paredzēta neviena atruna par sabiedrisko kārtību vai cita veida atruna, ko varētu pretstatīt Direktīvas 2001/18 25. panta 4. punkta pirmajā ievilkumā norādītajai normai.

Tiesas atbilde

45 Lai atbildētu uz otro iesniedzējtiesas uzdoto jautājumu, jāatgādina, ka Direktīvas 2001/18 25. panta 1.–3. punkts ievieš režīmu, kas precīzi definē konfidencialitāti, ko var piemērot dažādiem datiem, kuri ir darīti zināmi šajā pašā direktīvā paredzētās paziņošanas procedūras un informācijas apmaiņas ietvaros.

46 No šiem noteikumiem izriet, ka nevar izpaust Komisijai un kompetentajai iestādei paziņoto konfidenciālo informāciju vai saskaņā ar šo direktīvu sniegto informāciju, kā arī tādu informāciju, kas var kaitēt konkurences stāvoklim un kuru aizsargā ar šo informāciju saistītās intelektuālā īpašuma tiesības. Turklāt atbilstoši minētā 25. panta 2. un 3. punktam kompetentā iestāde pēc apspriešanās ar paziņotāju izlemj, kuru informāciju jāuzskata par konfidenciālu, ņemot vērā paziņotāja, kurš ir informēts par minētās iestādes šajā sakarā pieņemto lēmumu, sniegto "ticamo pamatojumu".

47 Tādējādi ar visiem šiem noteikumiem kopā Direktīva 2001/18 ir ieviesusi izsmeļošu tiesisku regulējumu par sabiedrības piekļuves tiesībām informācijai attiecīgajā jomā un iespējamām atkāpēm no šīm tiesībām.

48 Attiecībā uz informāciju par izplatīšanas vietu ir jāuzsver, ka atbilstoši minētās direktīvas 25. panta 4. punkta pirmajam ievilkumam tā nekādā gadījumā nevar būt konfidenciāla.

49 Šajos apstākļos apsvērumi par sabiedriskās kārtības aizsargāšanu un citiem likuma aizsargātajiem noslēpumiem, kurus iesniedzējtiesa norāda otrajā jautājumā, nevar būt iemesli, pamatojoties uz kuriem var ierobežot piekļuvi Direktīvas 2001/18 25. panta 4. punktā minētajiem datiem, tostarp datiem saistībā ar izplatīšanas vietu.

50 Tiesai jau ir nospriedusi, ka bažas par iekšējām grūtībām nevar pamatot to, ka dalībvalsts ir atturējusies pareizi piemērot Kopienu tiesības (skat. it īpaši 1997. gada 9. decembra spriedumu lietā C-265/95 Komisija/Francija, *Recueil*, I-6959. lpp., 55. punkts). It īpaši attiecībā uz ĢMO apzinātu izplatīšanu vidē Tiesa 2008. gada 9. decembra sprieduma lietā C-121/07 Komisija/Francija (Krājums, I-9159. lpp.) 72. punktā nosprieda, ka, pat pieņemot, ka Francijas Republikas minēto problēmu cēlonis daļēji ir saistīts ar Kopienu tiesību noteikumu īstenošanu, dalībvalsts, lai pamatotu Kopienu tiesībās paredzētu saistību un termiņu neievērošanu, nevar pamatoties uz piemērošanas grūtībām, kuras radušās Kopienu akta izpildes laikā, tostarp, ja šīs grūtības ir saistītas ar privātpersonu pretošanos.

51 Šo Direktīvas 2001/18 interpretāciju atbalsta prasība tās 25. panta 4. punkta trešajā ievilkumā, saskaņā ar kuru dati par vides risku novērtējumu nevar būt konfidenciāli. Šāds novērtējums ir veicams tikai attiecībā uz visu informāciju par paredzēto izplatīšanu, jo, ja šādas norādes nav, tad nevar lietderīgi novērtēt iespējamo no ĢMO apzinātas izplatīšanas izrietošo ietekmi uz cilvēku veselību un vidi (skat. šajā nozīmē iepriekš minēto 2008. gada 9. decembra spriedumu lietā Komisija/Francija, 75. un 77. punkts).

52 Runājot par Direktīvu 90/313 un 2003/4, ir jāpiebilst, kā norādīja ģenerāladvokāte savu secinājumu 56. punktā, ka dalībvalsts nevar pamatoties uz atkāpes saturošu noteikumu šajās direktīvās, lai atteiktu piekļuvi informācijai, kas ir publiska atbilstoši Direktīvu 90/220 un 2001/18 noteikumiem.

53 Visbeidzot, tā kā iesniedzējtiesa ir pamatojusies uz EKL 95. pantu, pietiek norādīt, ka dalībvalsts nav izmantojusi šajā pantā paredzētās tiesības.

54 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka, lai atkāptos no Direktīvas 2001/18 25. panta 4. punktā minētajām pārskatāmības prasībām, nevar pamatoties uz Direktīvas 90/313 3. panta 2. punkta noteikumiem, kā arī Direktīvas 2003/4 4. panta 2. punkta noteikumiem, saskaņā ar kuriem lūgumu sniegt vides informāciju var noraidīt, ja lūgtās informācijas izpaušana var radīt kaitējumu konkrētām interesēm, to skaitā sabiedrības drošības interesēm.

55 Līdz ar to uz otro jautājumu ir jāatbild tādējādi, ka, lai neizpaustu informāciju, kas ir norādīta Direktīvas 2001/18 25. panta 4. punktā, nevar atsaukties uz atrunu par sabiedrisko kārtību vai citām likuma aizsargātām interesēm.

Par tiesāšanās izdevumiem

56 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) "izplatīšanas vieta" Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 12. marta Direktīvas 2001/18/EK par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK atcelšanu 25. panta 4. punkta pirmā ievilkuma izpratnē tiek noteikta, izmantojot visu atbilstošo informāciju par minētās izplatīšanas vietu, ko paziņojuma iesniedzējs ir sniedzis tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras teritorijā notiks izplatīšana

atbilstoši šīs pašas direktīvas 6.–8., 13., 17., 20. vai 23. pantā paredzētajai procedūrai;

2) lai neizpaustu informāciju, kas ir norādīta Direktīvas 2001/18 25. panta 4. punktā, nevar atsaukties uz atrunu par sabiedrisko kārtību vai citām likuma aizsargātām interesēm.

[Paraksti]